

09.IX. 2024.	PONEDJELJAK <i>Petar Claver</i>	+ ob. Halapir i Kolonjak + Bernardin, Ivan, Katica i rod. Šulj, Katica i Drago Sestak	7 18,30
10.IX. 2024.	UTORAK <i>Nikola Tolentinski</i>	+ Anica i Stipan Sušilović Za ozdravljenje više osoba i za duše u čistilištu	7 18:30
11.IX. 2024.	SRIJEDA <i>Hijacint</i>	+ Katica Šporčić ob. Golik + Zora i ob. Sabljak, Rendulić, Begović i Androtić	7 18,30
12.IX. 2024.	ČETVRTAK <i>Ime Marijino</i>	+ Mihael Lončar + Stjepan Glavica	7 18,30
13.IX. 2024.	PETAK <i>Davor</i>	Za ozdravljenje očiju sestre Marije i zdravlje i sreću obitelji + Nada i ob. Barada	7 18:30
14.IX. 2024.	SUBOTA <i>Ivan Zlatousti</i>	Za nerođene i za duše u čistilištu Za pomirenje braće	7 18:30
15.IX. 2024.	24. nedjelja kroz godinu	+ ob. Vandija, Podunajec i Slukić i Bara Grgić ŽUPNA + Kata i Krsto Sindija + ob. Toplak, Berger i Alihodžić	7 9,30 11,30 18,30

Ne preostaje mu drugo doli pismima tješiti svoje pristaše. Osobito su mu glasovita pisma vjernoj „đakonici“ ili poslužiteljici Olimpiji. Ali i na njegove sljedbenike navalili progoni. Budući da je jednom k njemu u Kukuz dohrlilo pravo hodočašće iskrenih prijatelja, i jer je uspostavio vezu s Papom, koji je spremao ekumenski koncil da ga posve rehabilitira, progonitelji ga odatle progone 1.400 km dalje, na Crno more, u podnožje Kavkaza. Nakon 4 godine izgnanstva konačno ispušta duh izgovarajući omiljele riječi: „Slava Bogu na svemu. Amen“, nagrcavši se patnje do grla. Bilo je to kod Komane na Crnome moru, 14. rujna 407. godine (spomendan mu se slavi 13. rujna, a 14. rujna Križevo). Četvrto, nakon njegove smrti sve se počinje vraćati i obraćati. Na zahtjev Rima – uvjet bijaše obnova zajedništva s Istokom – ne prođe ni 10 godina od Zlatoustove smrti, a već ulazi u Misni kanon gdje ga kao mučenika spominju i njegovi ljuti protivnici u životu, među kojima i sv. Ćiril Aleksandrijski, Teofilov nećak, i sv. Epifanije. Car Teodozije, Eudoksijin sin, već 438. godine vraća mu kosti u Carigrad. Danas se ne zna gdje su. Mnogi se gradovi diče da mu posjeduju glavu, jezik ili koju drugu relikviju: Moskva, Rim, Kijev, Messina, Mainz, Venecija, Atos, Dubrovnik.

Zbog svoje zlatne govornosti prozvan je od 6. stoljeća Zlatoustim, Chrisostomos.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 37 Godina XVII 8. rujna 2024.g

23. nedjelja kroz godinu - godina B

LJUDE DOVODITI K ISUSU

Evangelje: Mk 7,31-37

U ono vrijeme: Vрати se Isus iz krajeva tirske pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: »Effata!« – to će reći: »Otvori se!« I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno. A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No, što im je on više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: »Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti.

Ostala čitanja: Iz 35,4-7a; Jak 2,1-5;

Prvo čitanje dvadeset treće nedjelje kroz godinu iznosi nam poticajne riječi proroka Izaije kojima hrabri one s klonulim srcem neka se ne boje, jer će Spasitelj sasvim sigurno doći i donijeti oslobođenje narodu. I nama je potrebno hrabrenje vjere jer i mi često klonemo vidjevši svjetske događaje. U drugom čitanju apostol sveti Jakov daje praktične savjete vjerskim zajednicama kako da se ponašaju na svojim skupovima, osobito da ne budu pristrani i da ne prave razliku između bogatih i siromašnih. U Božjim očima svi smo vrijedni, a to bi valjalo obznaniti i danas, kada je također previše ljudi koji uživaju prednost samo zato jer su bogati. U evanđelju, sveti Marko izvješćuje o ozdravljenju jednog gluho-nijemog. Na prvi pogled evanđeoska slika je potpuno jasna. Čitamo da je Isus radosnu vijest širio među poganima. Tada, ljudi su pred njega donijeli bolesnika. Isus je ozdravio bolesnika i time je učvrstio vjeru svojih slušatelja. Ali evanđelje nam od toga pruža mnogo dublji materijal za promišljanje. Događaj ima tri protagonista: Isus, bolesnik i oni ljudi koji su bolesnika donijeli pred Isusa. Gdje je naše mjesto u ovom događaju? Možemo se poistovjetiti prije svega s Isusom, kako bismo od njega naučili čovječnosti, susojčajne ljubavi, osjetljivosti prema problemima drugih. Isus je prema svakome bio pažljiv, svakoga je poslušao, trudio se svakoga da od njega uče kreposti, a posebno da od njega nauče dobrotu srca. Koliko je današnjem svijetu potrebno točno ovakvo kršćansko ponašanje, mogli smo spoznati pojavom svete Majke Terezije od Kalkute: svijet kao da se osvijestio, kako još uvijek postoji dobrotu u ljudima. Da bismo bili dobri i milostivi, ne moramo pristupiti

Kongregaciji Majke Terezije, dovoljno je da skrenemo pozornost na one ljude s kojima živimo, na članove svoje obitelji, na susjede, znance.

Možemo se poistovjetiti i s bolesnikom iz evanđelja. Naime, ako dulje promatramo bijedu ovoga svijeta, tada nas može zahvatiti tuga i osjećamo se nemoćnima poput ovog bolesnika koga su doveli pred Isusa. Ako smo fizički i potpuno zdravi, u duhu se često osjetimo i gluhočujemima, kao što to čitamo o našem čovjeku iz evanđelja. Na nekom području ili razini našeg života svi smo bolesni. Sveti Augustin je rekao da je budalast onaj čovjek koji je bolestan a ne traži liječnika, to jest u duhu je slab, a ipak ne traži Isusa.

Nedjeljno evanđelje ima i trećeg sudionika: to su oni jednostavni ljudi koji su bolesnika donijeli pred Isusa. Njih je u toj mjeri oduševilo Isusovo izvanredno učenje da više ne misle samo na sebe, već i na poteškoće i potrebe drugih. Sigurno su i oni sami imali poteškoća, možda su bili bez posla, moguće da je urod bio slab, moguće je da su i oni imali bolesnika u svojoj kući, ali nisu mislili na sebe, već na bolesnog čovjeka. To je bio prvi plod evanđelja u njihovom životu.

U ovim ljudima moramo se prepoznati. Već smo i mi iskusili snagu evanđelja koja oblikuje čovjeka. Naše poslanje je, dakle, da ljude dovodimo Isusu. To se može činiti na mnogo načina. Jedna mogućnost je da se molimo za druge. Molimo za grješnike, za gladne, za beskućnike, za umiruće. Molimo se i za takozvane velikane: za političare, bankare, tvorničare, da po Božjoj volji izvršavaju povjerene im odgovornosti. Ljude možemo voditi Isusu i primjerom svoga života. Isus je govorio učenicima da su oni svjetlo svijeta koje se ne može sakriti i neka njihova dobra djela uvijek lebde pred očima ljudi. Što više možemo misliti na druge, to smo bliži Isusu.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

UPIS PRVOPRIČESNIKA

U subotu, 14. i 21. rujna od 9 do 11 sati biti će upis ovogodišnjih prvopričesnika. Molimo roditelje da u to vrijeme dođu sa svojom djecom da se upoznaju s planom vjeronaučne pouke.

Župno pastoralno vijeće suglasno je da se za 2. i 7. razred osnovne škole uvede pripremni vjeronauk za prvu pričest, odnosno krizmu. O tome će biti još obavijesti. listopada.

KATEKUMENI

Svake godine javljaju se odrasli kandidati koji ili nisu kršteni pa traže krštenje ili su kršteni, a nisu prošli osnovni vjeronauk za primanje sakramenta prve ispovijedi, pričesti ili krizme. Molimo da se jave do početka listopada kada će za njih biti organizirana posebna pouka. Obvezatno je od listopada pa do Uskrsa pohađati takvu pouku. Često se javljaju pojedinci koji bi to htjeli obaviti što prije. Uz najbolju volju, upravo jer držimo do naših svetinja ne možemo to učiniti "na brzinu".

DEVETI SUSRET HRVATSKIH I SLOVENSКИH VJERNIKA

Ovaj puta u subotu, 28. rujna u SVETVINČENTU u Istri, rodnom mjestu bl. Miroslava Bulešića, svećenika i mučenika. Zainteresirani vjernici prijavite se u Župnom uredu ili sakristiji. Cijena puta je 30,00 €. Organizatori obećavaju ručak za sve – besplatan!

Sveti Ivan Zlatousti (350.-407.)

Toliko je događaja u njegovu kratku životu, svega 57 godina, a sve napeto i čudesno. Prvo, rođen u Antiohiji u Siriji oko 350. godine kao sin rimskoga generala Sekunda i Grkinje Antuze, koja je u 20. godini ostala udovica, a Ivanu ne bijahu ni dvije godine. Najviše odgoja duguje njoj, majci svojoj, kršćanki. Kršten je u odraslijoj dobi života. Završivši klasičan studij, upustio se „u trku po trgu i oduševljavao kazalištem”. Potom se priključio monasima kod Antiohije.

Drugo, poslije 6 godina monaštva zbog zdravlja, koje je sam narušio nespavanjem i podnoseći hladnoću, morao je napustiti samoću i liječiti se. Umjesto u kakav sanatorij, on vatrenom dušom hoda po Antiohiji. U 36. godini, tj. 386. zaređen je za svećenika. Kroz 12 godina propovijedao uzvišenim stilom i još uzvišenijim sadržajem u Antiohiji, gradu od 100.000 kršćana, postavši glasovitim govornikom. Slušateljstvo ga često prekidalobučnim pljeskom i vriskom odobravanja!

Treće, glas o njegovu govorništvu dopro do carskoga carigradskog dvora. Nije prošlo ni 12 godina od svećeničkoga ređenja, voljom cara Arkadija zaređuje ga za biskupa aleksandrijski patrijarh Teofil, 26. veljače 398., iako se tomu izboru svojski odupirao. Nije tomu bio sklon ni Teofil, ali nije bilo druge. Carska je jača. I odmah bi imenovan patrijarhom u Carigradu, prvom sjedištu, poslije Rima, na Istoku. Čim se zabiskupio, dao se na obnovu Crkve, u vrhu i u svakom dijelu crkvenoga tijela. Svatko na svoje mjesto: i biskupi, i monasi, i svećenici, i časne, i časnici, i car! Ali njegova se revnost ubrzo nasukala na otpor carskoga komfora. Narod ga voli i vrjednuje, a kler obezvrjeđuje. Žestoko ljutita na njega carica Eudoksija i njezin prvi ministar Eutropije. A s druge strane, one aleksandrijske, patrijarh Teofil – ime mu znači bogoljub – žedan za prvom, carigradskom stolicom, pa mu stao stavljati „klipove u točkove“. Budući da je primio k sebi monahe koje je on, Teofil, optužen zbog origenizma, protjerao, to Zlatoustom bijaše prilika da i sam bude optužen zbog origenizma, tj. nauka da će se na svršetku svršetaka svi listom spasiti, i vragovi. Tako dođe, 403. godine, do glasovite „Sinode kod hrasta” kod Kalcedona, u blizini Carigrada, gdje bi optužen sa 46 optužaba, sve jedna gora od druge, i oboren s patrijarške katedre. Tražio je da ga sudi ekumenski koncil, a ne neprijatelj. Narod ga branio, ali car poslao svoje trupe. Kada je počela teći krv ulicama Carigrada, svrgnuti se patrijarh Ivan treći dan predao i odveli ga u progonstvo. Ali se ubrzo pomirio s caricom Eudoksijom i ponovo vraćen u Grad. Međutim, kada je iste godine u jednome svom govoru bocnuo caricu uspoređujući je s Herodovom Herodijadom, tomu jadu više nije bilo kraja. Carica mu ne dolazi na Božićnu liturgiju. Zamrznuti odnosi. Rehabilitirani se patrijarh Zlatousti obraća na Rim, papi Inocentu I. (401.-417.). Papina pisma caru i puku, i njegovi poslanici, koje car nije htio primiti, ništa ne koriste. Bilo je sve prekasno. Iz Carigrada prognan u Kukuz, „osamljeni armenski gradić”, u koji dospijeva nakon 60 dana mrcvarenja, „umoran i bolestan”.